

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/55/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119259654
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Školníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:6119259654.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Školníkovej a členiek senátu JUDr. Viery Markovej a JUDr. Renáty Šiškovéj v právnej veci žalobcu: PLENTY s. r. o., Mudrochova 2, 835 27 Bratislava - mestská časť Rača, IČO: 46 852 492, zastúpeného DEDÁK & Partners, s. r. o., Suché mýto 1, 811 03 Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 50 735 764 proti žalovanému: GRIT STONE s. r. o., Bancíkovej 1/A, 821 03 Bratislava, IČO: 46 307 273, zastúpenému Consilior Iuris s.r.o., Radlinského 51, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 231 157 o zaplatenie istiny 1.650,- eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty 1.000,- eur a o odvolaní žalovaného proti čiastočnému rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 25Cb/12/2020-114 zo dňa 10.12.2020 takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave odvolanie žalovaného proti čiastočnému rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 25Cb/12/2020-114 zo dňa 10.12.2020 o d m i e t a .

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania o odvolaní žalovaného proti čiastočnému rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 25Cb/12/2020-114 zo dňa 10.12.2020 vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. zaviazal žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.650,- eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 879,55 eura od 19.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 770,45 eura od 30.12.2017 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur, a to všetko do tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku; výrokom II. rozhodol, že o nároku na náhradu trov konania bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 2.4.2019 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 2.650,- eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 879,55 eura od 19.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 770,45 eura od 30.12.2017 do zaplatenia titulom neuhradenia ceny za montáž a prenájom lešenia v sume 1.650,- eur a titulom zmluvnej pokuty v sume 1.000,- eur a zároveň sa domáhal aj zaplatenia paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur. Súd prvej inštancie ďalej v napadnutom čiastočnom rozsudku uviedol, že žalovaný písomnými podaniami zo dňa 3.6.2019 a zo dňa 30.3.2020 uznal žalovanú pohľadávku čo do dôvodu a výšky v časti istiny 1.650,- eur, v časti 9% ročného úroku z omeškania zo sumy 879,55 eura od 19.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 770,45 eura od 30.12.2017 do zaplatenia, ako aj v časti uplatnenej paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur. Žalobca písomným podaním zo dňa 29.1.2020, ako aj na pojednávaní dňa 10.12.2020 navrhol v uznanej časti nároku rozhodnúť čiastočným rozsudkom pre uznanie nároku. V ďalšom súd prvej inštancie poukázal na znenie § 282 a § 285 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) s tým, že s poukazom na uznávací prejav žalovaného a návrh žalobcu čiastočným rozsudkom

pre uznanie nároku žalobe v uznanom rozsahu vyhovel a keďže nebolo rozhodnuté o celkovom uplatňovanom nároku, o trovách konania rozhodne až v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

3. Proti tomuto čiastočnému rozsudku podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie v celom rozsahu z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre jeho vydanie (§ 356 písm. a) CSP), pričom podanie odvolania žalovaný odôvodnil aj odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP), že neboli splnené procesné podmienky. Žalovaný poukázal na odôvodnenie predmetného rozsudku, v ktorom je uvedené, že žalovaný písomnými podaniami zo dňa 3.6.2019 a zo dňa 30.3.2020 uznal žalovanú pohľadávku, pričom ale podľa žalovaného v podaní doručenom súdu dňa 3.6.2019 žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu neuznal nárok žalobcu spôsobom uvedeným v CSP, ale iba uviedol, že nerozporuje výšku vymáhanej istiny, taktiež ani výšku úrokov z omeškania. V podaní žalovaného zo dňa 30.3.2020 sa právny zástupca žalovaného odvoláva na svoje predchádzajúce vyjadrenie, avšak podľa názoru žalovaného opätovne v tomto podaní neuskutočňuje uznanie nároku spôsobom uvedeným v CSP. Navyiac, podľa výpisu z obchodného registra poskytuje JUDr. Tomáš Pukaj právne služby ako spoločnosť PUKAJ, advokátska kancelária s.r.o. od 20.3.2020, pričom v zmysle § 15 ods. 6 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, nemôže advokát, ktorý vykonáva advokáciu ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným, súčasne vykonávať advokáciu samostatne, v združení, ako spoločník verejnej obchodnej spoločnosti alebo komanditnej spoločnosti alebo ako konateľ inej spoločnosti s ručením obmedzeným. Vzhľadom na uvedené má žalovaný za to, že na podanie zo dňa 30.3.2020 nie je možné prihliadať. S poukazom na vyššie uvedené žalovaný zastáva názor, že v tomto konaní neuznal nárok žalobcu, a teda neboli splnené podmienky pre vydanie týmto odvolaním napádaného čiastočného rozsudku pre uznanie. Ďalej žalovaný v odvolaní uviedol, že v podaní zo dňa 30.3.2020 žiadal, aby mu vzhľadom na jeho zlú ekonomickú a finančnú situáciu, ako aj súčasnú nepriaznivú celkovú situáciu bolo umožnené splácať záväzok, pričom aby nebolo úplne ohrozené fungovanie žalovaného, navrhol, že zaplatí žalobcovi záväzok tromi pravidelnými mesačnými splátkami. Zároveň má žalovaný za to, že v konaní nebola zo strany žalobcu preukázaná aktívna vecná legitímácia, keď žalobca nepreukázal, že zo strany spoločnosti PERI spol. s r.o., IČO: 35 696 541 došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Žalobca v konaní nepredložil zmluvu o postúpení pohľadávky a podľa žalovaného teda nie sú splnené hmotnoprávne predpoklady na priznanie nároku žalobcovi. Odvolacím návrhom sa žalovaný domáhal, aby odvolací súd napadnutý čiastočný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4. K odvolaniu žalovaného sa žalobca vyjadril podaním svojho právneho zástupcu zo dňa 29.3.2021, v ktorom s poukazom na §§ 282 až 284 CSP uviedol, že nie je podstatná forma uznania nároku, teda ani to, či bol uznávací prejav výslovne označený ako „uznanie dlhu“, ale podstatný je obsah tohto úkonu, pričom žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že nerozporuje výšku vymáhanej istiny, taktiež ani výšku úrokov z omeškania a ďalej v podanom odpore uviedol, že istinu spolu s úrokmi a nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky zaplatí žalobcovi do dvoch mesiacov odo dňa podania odporu. Uvedený písomný prejav žalovaného je podľa žalobcu možné bez akýchkoľvek pochybností považovať za uznanie nároku žalovaným. Žalovaný síce uvádza, že toto tvrdenie neznamenal uznanie nároku, avšak neuviedol na svoju obranu žiadne iné tvrdenie o tom, čo malo predmetné vyhlásenie znamenať, navyše v spojení s príslubom o zaplatení celej istiny s príslušenstvom. Následne aj v podaní zo dňa 30.3.2020 žalovaný potvrdil uznanie nároku žalobcu s tým, že akékoľvek pochybenie právneho zástupcu pri elektronickom podávaní tohto vyjadrenia nemení nič na jeho obsahu. V konečnom dôsledku by toto podanie podpísala tá istá osoba – advokát, tým istým advokátskym preukazom, či by sa jednalo o samostatného advokáta alebo advokáta pôsobiaceho v s.r.o., avšak podľa žalobcu je otázne, kedy reálne začal JUDr. Pukaj vykonávať advokáciu v rámci s.r.o., nakoľko až zápisom v SAK mohol vystupovať ako s.r.o., nie založením samostatnej s.r.o.. Podľa žalobcu je zrejmé, že žalovaný uznal nárok žalobcu a preto boli splnené všetky zákonné podmienky na vydanie napadnutého čiastočného rozsudku a zo strany žalovaného sa zjavne jedná len o zbytočné predlžovanie konania v snahe vyhnúť sa zaplateniu dlhu. Čo sa týka odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP, v prípade rozsudku vydaného na základe uznania nároku nie je tento odvolací dôvod v zmysle § 356 písm. a) CSP prípustný. Žalobca ešte uviedol, že v konaní nebolo postúpenie istiny na žalobcu vôbec sporné a žalovaný túto skutočnosť nikdy nenamietal. Práve naopak, v podanom odpore uvádza, že došlo k postúpeniu faktúr, avšak nedošlo k postúpeniu zmluvnej pokuty. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd odmietol podané odvolanie v súlade s § 386 písm. c) CSP.

5. Žalovaný v odvolacej replike zo dňa 3.6.2021 prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že sa naďalej pridrižiava svojej predchádzajúcej argumentácii a v ďalšom len zopakoval argumenty už obsiahnuté v odvolaní.

6. Žalobca v odvolacej duplike zo dňa 16.8.2021 prostredníctvom svojho právneho zástupcu taktiež zotrval na svojej argumentácii obsiahnutej vo vyjadrení k odvolaniu.

7. Žalovaný v ďalšom vyjadrení zo dňa 3.9.2021 prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol svoj pohľad na skutočnosti súvisiace so zmenou v spôsobe výkonu advokácie vo vzťahu k podaniu žalovaného zo dňa 30.3.2020.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozsudku v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP) a po oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je potrebné odmietnuť z dôvodu jeho neprípustnosti.

9. Podľa § 124 ods. 1 CSP každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

10. Podľa § 213 CSP ak niektorý z viacerých žalobou uplatnených procesných nárokov alebo časť uplatneného procesného nároku sa v priebehu konania stali nespornými, môže súd rozhodnúť o tomto procesnom nároku alebo o jeho časti čiastočným rozsudkom.

11. Podľa § 282 CSP ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

12. Podľa § 284 CSP ak bol nárok uznaný písomným prejavom žalovaného, nemusí súd nariaďovať pojednávanie.

13. Podľa § 285 CSP odôvodnenie rozsudku pre uznanie nároku obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre uznanie nároku.

14. Podľa § 356 písm. a) CSP odvolanie nie je prípustné proti rozsudku vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

15. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

16. Predmetnou žalobou sa žalobca voči žalovanému domáha splnenia viacerých nárokov, a to nároku na zaplatenie istiny 1.650,- eur s príslušenstvom predstavujúcim úroky z omeškania a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, čo v danom prípade umožňovalo aplikáciu procesného postupu v zmysle § 213 CSP rozhodovaním vo forme čiastočného rozsudku. V prípade rozsudku pre uznanie nároku je predpokladom jeho vydania existencia procesného úkonu žalovaného, ktorého obsahom je uznanie žalobou uplatňovaného nároku alebo jeho časti za súčasnej existencie procesného návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku. Z obsahu spisu je bez akýchkoľvek pochyb zrejmé, že žalovaný už vo svojom prvom procesnom úkone vo veci (realizovanom prostredníctvom právneho zástupcu), ktorým bol odpor zo dňa 29.5.2019 doručený upomínaciu súdu dňa 3.6.2019 (č.l. 28 súdneho spisu) proti platobnému rozkazu vydanému upomínacím súdom dňa 29.4.2019 pod č. k. 11Up/409/2019-18, výslovne uviedol, že nerozporuje výšku vymáhanej istiny, taktiež ani výšku úrokov z omeškania s tým, že istinu spolu s úrokmi z omeškania a nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky žalovaný zaplatí žalobcovi do dvoch mesiacov odo dňa podania tohto vyjadrenia (odporu) a súčasne uviedol, že spornou je však zmluvná pokuta, ktorú si žalobca v súdnom konaní uplatňuje, nakoľko došlo len k postúpeniu faktúr, avšak nedošlo k postúpeniu zmluvnej pokuty, a teda žalobca nie je aktívne legitimovaným subjektom na uplatnenie zmluvnej pokuty voči žalovanému prostredníctvom súdu. S poukazom na dikciu ustanovenia § 124 ods. 1 CSP je z obsahu predmetného odporu proti platobnému rozkazu bezpochyby zrejmy uznávací prejav žalovaného vo vzťahu k istine 1.650,- eur spolu so žalobou uplatňovaným úrokom z omeškania a paušálnou náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. V ďalšom podaní

zo dňa 30.3.2020 žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu svoj uznávací prejav v podstate len zopakoval a už len z toho dôvodu sú bez akejkoľvek relevancie námietky žalovaného týkajúce zmeny v spôsobe výkonu advokácie na strane vtedajšieho právneho zástupcu žalovaného. Len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že žalovaný síce na jednej strane v odvolaní tvrdil, že na podanie zo dňa 30.3.2020 nie je možné prihliadať, avšak na strane druhej zároveň v odvolaní poukazuje na svoj návrh obsiahnutý v tomto podaní, ktorým žalovaný navrhoval, aby mu bolo umožnené uhradiť záväzkov v splátkach. V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil predmetné podanie predstavujúce odpor proti platobnému rozkazu podľa jeho obsahu ako uznávací prejav vo vzťahu k časti uplatňovaného nároku a za splnenia druhej zákonom predpokladanej kumulatívnej podmienky, ktorou je procesný návrh žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku, ktorý bol zo strany žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu realizovaný jednak v podaní zo dňa 29.1.2020 (vyjadrenie žalobcu k odporu a návrh na pokračovanie v konaní na č.l. 37 súdneho spisu), ako aj následne v rámci ústneho prednesu právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie dňa 10.12.2020, správne ustálil záver o naplnení zákonných podmienok pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku, a to vo vzťahu k uznanému procesnému nároku formou čiastočného rozsudku. S poukazom na skutočnosť, že v danom prípade boli jednak splnené procesné podmienky na rozhodnutie o nároku na zaplatenie istiny 1.650,- eur s príslušenstvom formou čiastočného rozsudku v zmysle § 213 CSP, ako aj kumulatívne procesné podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 282 CSP (uznávací prejav žalovaného a na to nadväzujúci procesný návrh žalobcu), odvolací súd dospel k záveru o správnosti postupu súdu prvej inštancie, ktorý o jednom zo žalobou uplatňovaných procesných nárokoch rozhodol čiastočným rozsudkom pre uznanie nároku.

17. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že si vypočul aj záznam z pojednávania konaného dňa 10.12.2020 vyhotovený technickým zariadením určeným na zaznamenávanie zvuku, ktorý je uložený v elektronickom súdnom spise, z ktorého sú rovnako zrejme procesné skutočnosti vyplývajúce z písomnej zápisnice o pojednávaní týkajúce sa naplnenia procesných podmienok na rozhodnutie čiastočným rozsudkom na základe uznania nároku. Zo zvukového záznamu z tohto pojednávania je zrejme, že súd prvej inštancie prostredníctvom konajúceho zákonného sudcu výslovne konštatoval zo spisu vyplývajúce uznanie nároku v časti istiny s príslušenstvom s tým, že neuznaný zostal nárok na zmluvnú pokutu a následne právny zástupca žalobcu navrhol rozhodnúť čiastočným rozsudkom pre uznanie vo vzťahu k nároku na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pričom na pojednávaní prítomný právny zástupca žalovaného žiadnym spôsobom nerozporoval a nespochybnil súdom prvej inštancie konštatované uznanie jedného z uplatňovaných procesných nárokov, ale namietal len nepostúpenie pohľadávky v časti zmluvnej pokuty s tým, že podľa názoru žalovaného došlo len k postúpeniu istiny s príslušenstvom, ale nedošlo k postúpeniu zmluvnej pokuty, ktorá je samostatným právnym nárokom a nie príslušenstvom pohľadávky a uvádzal ďalšie skutočnosti vo vzťahu k ním tvrdenej neopodstatnenosti uplatňovaného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty. Súd prvej inštancie uznanie jedného z uplatňovaných procesných nárokov konštatoval aj v rámci ustálenia sporných a nesporných tvrdení a v rámci predbežného právneho posúdenia veci, pričom zo strany právneho zástupcu žalovaného neboli na pojednávaní v tomto smere prednesené žiadne námietky.

18. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii žalovaného, ktorou poukazuje na svoj návrh na umožnenie splácania záväzku voči žalobcovi v splátkach obsiahnutý v podaní právneho zástupcu žalovaného zo dňa 30.3.2020 odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že neprihliadnutie na tento procesný návrh žalovaného zo strany súdu prvej inštancie nezakladá dôvodnosť záveru o nenaplnení zákonných podmienok pre vydanie rozsudku na základe uznania nároku a samo osebe ani vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie určil dlhšiu lehotu na plnenie v rozsahu 30 dní od právoplatnosti napadnutého čiastočného rozsudku, pričom v tejto súvislosti je nutné poukázať na skutočnosť, že tento návrh bol zo strany žalovaného prezentovaný v podaní zo dňa 30.3.2020, od ktorého do rozhodnutia súdu prvej inštancie uplynulo viac ako 8 mesiacov. Navyše, žalovaný tento svoj procesný návrh okrem vágneho tvrdenia o svojej zlej ekonomickej a finančnej situácii nepodložil žiadnymi relevantnými tvrdeniami a dôkazmi. Súčasne je nutné poukázať tiež na skutočnosť, že žalovaný už v odpore proti platobnému rozkazu datovanom dňa 29.5.2019 uvádzal, že istinu spolu s úrokmi z omeškania a nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky zaplatí žalobcovi do dvoch mesiacov odo dňa podania odporu, k čomu však zjavne nedošlo.

19. Keďže preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, odvolací súd nad rámec vyššie uvedeného a napriek skutočnosti, že predmetom odvolacieho prieskumu je odvolanie proti rozsudku pre uznanie nároku, považuje za vhodné vyjadriť sa aj k žalovaným namietanej absencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu odvodzovanej od nepreukázania postúpenia pohľadávky z dôvodu nepredloženia zmluvy o postúpení pohľadávky stranou žalobcu. Rovnako i túto odvolaciu argumentáciu žalovaného vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnenú, a to s poukazom na listinu založenú na čl. 6 súdneho spisu, ktorú predstavuje žalovanému adresované oznámenie obchodnej spoločnosti PERI spol. s r.o., IČO: 35 696 541 ako postupcu o postúpení pohľadávky vyplývajúcej z taxatívne označených faktúr vrátane všetkých práv vyplývajúcich z tejto pohľadávky, pričom žalovaný v priebehu konania a ani v odvolaní netvrdil, že by mu predmetné oznámenie postupcu nebolo doručené. V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd poukazuje na právnu vetu vyplývajúcu z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.6.2003 pod sp. zn. 4Obo/210/2001, publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 6/2003 pod číslom 119), ktorá znie: „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“.

20. Odvolací súd na základe skutočností zistených z obsahu spisu a na základe príslušných zákonných ustanovení dospel k záveru, že v danom prípade boli kumulatívne splnené všetky podmienky pre vydanie čiastočného rozsudku pre uznanie nároku v zmysle ustanovenia § 282 CSP v spojení s § 213 CSP, nakoľko zo strany žalovaného bol realizovaný procesný úkon predstavujúci uznanie procesného nároku žalobcu na zaplatenie istiny 1.650,- eur s príslušenstvom (úroky z omeškania a paušálna náhrada nákladov spojených s uplatnením pohľadávky) a zo strany žalobcu bol realizovaný procesný úkon predstavujúci návrh na rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku.

21. Žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol žiadne také relevantné dôvody, ktoré by predstavovali naplnenie podmienok prípustnosti odvolania proti uvedenému rozsudku v zmysle ustanovenia § 356 písm. a) CSP. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na znenie citovaných zákonných ustanovení nebol obsah odvolania žalovaného spôsobilý spochybniť správnosť postupu súdu prvej inštancie, keď rozhodol o jednom zo žalobou uplatňovaných procesných nárokov čiastočným rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 CSP. Nakoľko odvolanie žalovaného smeruje proti rozsudku pre uznanie nároku, proti ktorému je prípustné odvolanie len za splnenia zákonných podmienok, ktoré však vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti v danom prípade splnené neboli, odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na znenie citovaných zákonných ustanovení odvolanie žalovaného proti napadnutému rozsudku odmietol ako neprípustné podľa § 386 písm. c) CSP.

22. O náhrade trov odvolacieho konania o odvolaní žalovaného proti čiastočnému rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 25Cb/12/2020-114 zo dňa 10.12.2020 rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%, keďže bol žalobca v odvolacom konaní plne úspešný.

23. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).